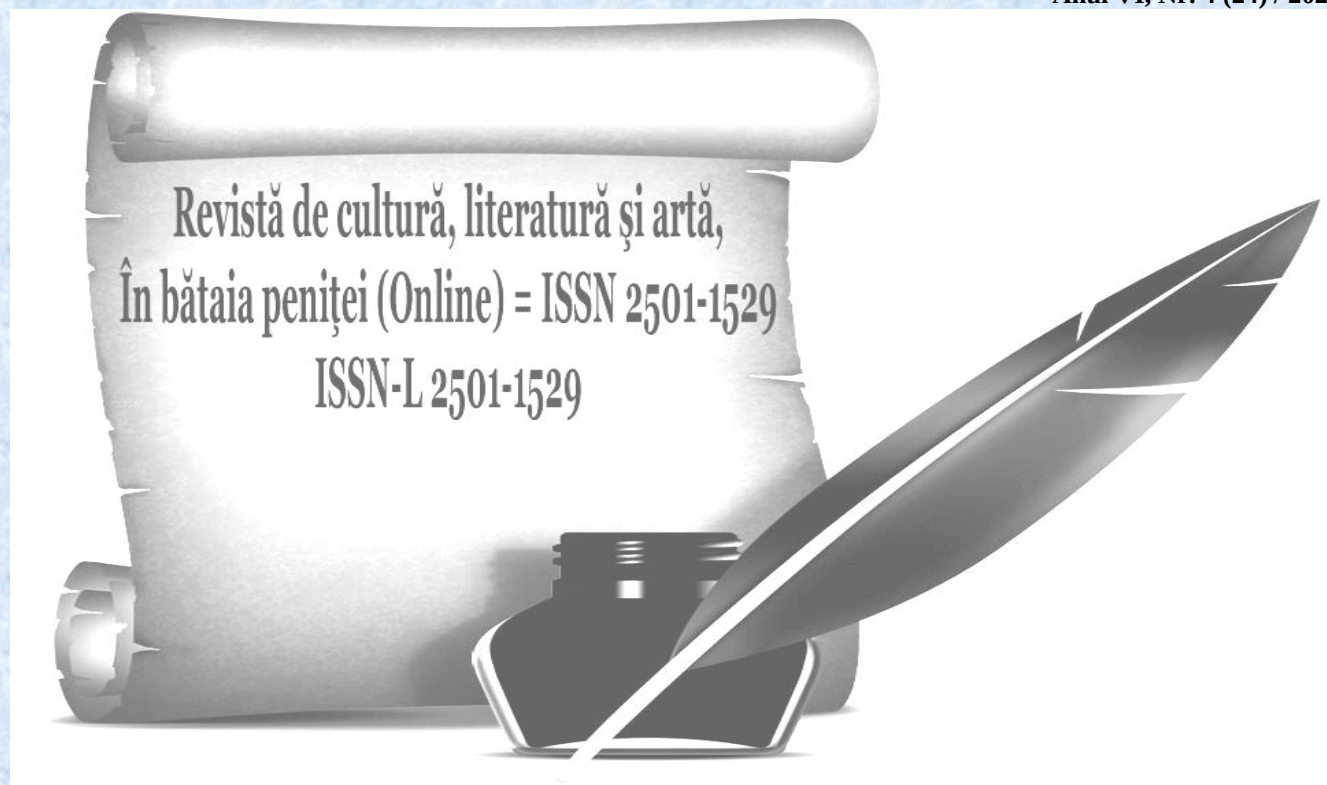

În bătaia penitei

ISSN 2501-1529
ISSN-L 2501-1529

Anul VI, Nr. 4 (24) / 2021

Anul VI, Nr. 4 (24) / 2021 / (Lunile: noiembrie - decembrie)

REDACȚIA REVISTEI „ÎN BĂTAIA PENITEI” UREAZĂ TUTUROR CITITORILOR

”SĂRBĂTORI FRUMOASE ȘI UN AN NOU ÎMBELSUGAT!”

LA MULȚI ANI!

În bătaia penitei

ISSN 2501-1529
ISSN-L 2501-1529

Anul VI, Nr. 4 (24) / 2021

Ana-Cristina POPESCU
Revistă de cultură, literatură și artă,
În bătaia penitei (Online) = ISSN 2501-1529
ISSN-L 2501-1529

Fondată la Caransebeș, în ianuarie 2016,
de Ana-Cristina POPESCU în colaborare cu
Adrian POPESCU,
Ion TURNEA și Simona Petronela MÎȚU.

-apare trimestrial-

Anul VII, Nr. 1 (25) / 2022 va apărea în luna MARTIE

Colectivul redacțional:

Redactor-șef: Ana-Cristina POPESCU

Redactori:

Melania Rusu CARAGIOIU
Adrian POPESCU
Ion TURNEA

Manuela DĂNESCU PROCOIAN
Simona Gabriela ȚÎRU
Andrușa R. VĂTUIU

Secretar de redacție:
Simona Petronela MÎȚU

Tehnoredactare:
Ana-Cristina POPESCU

Redactori asociați:
Radu BOTIȘ
Mironică CORICI
Adrian CRÂNGANU
Mariana STRUNGĂ

**Responsabilitatea privind conținutul
materialelor publicate în revista „În
bătaia penitei” aparține strict
autorului care semnează textul.**

Materialele se pot trimite la adresele:

Colaboratori:

Valentin BUSUIOC
Antuza Valentina DÂRLEA
Romulus FRÎNCU
Ana GHIAUR
Ioana-Gerlinde LUNGU GRASZL
Maria IEVA
Andrada Brîndușa KESZEG
Mario Marco MIHĂILĂ
Lucia Elena POPA

inbataiapenitei@yahoo.ro
Elzumina@yahoo.com

Adresa redacției:
str. 1 Decembrie, bl. 4, sc. A, ap. 18,
loc. Caransebeș, cod. 325400,
jud. Caraș Severin, România.
Tel. 0766293724, 0736942924
www.inbataiapenitei.elzumina.ro
http://blogul.elzumina.ro/
https://anacristinapopescu.wordpress.com/

POEZII

Irina Lucia MIHALCA

Utrenia

Pulsiunile unei noi lumi îți înrouează dimineața,
într-o armonie cosmică. Ca o rugăciune,
o lumină tămăduitoare străbate
prin cerul nesfârșit,
distanțe, inimi, gânduri,
în adevărurile simple ale vieții.
Un sunet al timpului!
Cuvântul, e și în noi, și în afara noastră.
Cu fiecare vers te purifică.
Universul, triada: cer, ape, pământ!

Odată cu sunetele miraculoase, de o frecvență înaltă,
ce pătrund în tine, înflorind în cuvânt,
un înger hermeneut
îți adeverește
că ești un fir unic,
de neînlocuit, în tapiseria vieții.
Lumina ei îți dă viață. E însăși poezia!

O taină se scrie în sânge!
Pâinea este tăiată și împărțită, odată cu vinul băut cucernic.
E-acolo cu tine, în fiecare moleculă, în fiecare gând,
în dorința mâinilor de a-i mângâia trupul,
în dorința buzelor de a-i depune,
peste tot, sărutări,
ca un tatuaj al dragostei purtate.
Un univers este Ea!
Litie evanghelică, poemele ei!

Cu nerăbdare aștepti orele să treacă.
Aura ei arde și contopește, până la fuziune,
ființe și lucruri,
trăiri, sentimente, emoții,
imposibil de redat în versuri.
În palma ei

Îi vei așeza toată viața.
Cu ochii închiși îți știi chipul,
din memorie o poți desena,
dar niciun creion, nicio daltă
și nicio pensulă nu-i vor putea transpune
lumina ce străbate totul.

Pereții de plută ai destinului nu-ți mai
pot răspunde.
Acum crezi că, prea târziu, ți-a fost sortit
să ajungi
la masa festivă a fericirii.
În gol navighezi.
Fiecare clipă își are o șansă.

De pe cuprinsul lumii, vânturile s-au
oprit,
valurile au amuțit,
planeta și-a încetinit ritmul.
Ascultă liniștea! Taci și ascultă!
În acea tăcere înaltă,
un răspuns vine pentru tine.
În interiorul sunetului e o poartă spre cer.
Acum poți găsi drumul de întoarcere.

Niciodată nu-i prea târziu
să înveți sensul,
înțelesurile Luminii și ale Cuvântului!

Darurile litiei

Cu viteză îți aleargă gândurile, prin
zbaterile punctului,
un abis se deschide pe marginea
cuvântului
și-a gândului nerostit, sigilat în tainele
ființei.
În spațiul acesta de nepătruns
rodește sămânța speranței.
O lumină arde aripile unui fluture,
de-ai fi fluture, ars de această lumină
ai vrea să fii,

o lumină abia atinsă
ce păstrează albastrul eternului,
cu darul de a calma, pansa
și vindeca disperările, rănilor, durerile.

Brusc, vânturile s-au dat de o parte, era
liniștea.

Realitatea s-a răsucit, contopind,
până la o nouă fuziune,
ființe și lucruri, trăiri, stări și emoții.
În acea fracțiune de timp, în acel tumult,
pe sunete de clavecin,
un răspuns a venit către tine.
Binecuvântezi secunda atingerii
cuvântului,
luminii pure și ecoului vocii,
păstrându-te lângă ea, în Cuvânt.
Aici, aproape, e lumina ei,
la rădăcini a crescut, s-a tot mărit,
iar, sus, e o flacără uriașă,
e ochiul din piatra unghiului.

Plâng copacii. Pe furiș, o lacrimă
sau, chiar, mai multe îți ștergi.
*- Tu îmblânzești natura, tu o vindeci,
tu iei durerea din ființa copacului,
iar eu credeam
că îngerii luminii sunt trimiși,
doar, să protejeze,
să arate drumul limpede,
să țină cartea speranței mereu deschisă,
pentru a ieși din ea Cuvântul ce
izbăvește!*

Pâine, vin, grâu și untdelemn - ofrandă și
mulțumire.

Un poem este cu toată ființa ei,
un poem citit cu nesaț,
clipă de clipă,
literele îți alunecă, întrupându-se,
filă după filă, împreună, se învață
fericirea,

În bătaia penitei

ISSN 2501-1529
ISSN-L 2501-1529

Anul VI, Nr. 4 (24) / 2021

fiindcă, da, mare ți-era deznădejdea.

Într-un nou timp, într-un timp sacru

Cel care a adus Cuvântul Evangheliei,
cel dintâi chemat, călăuzit
și urmat de tainicul Lup Alb
prin pustia Scythiei,
spre o peșteră s-a îndreptat.
O dâră de apă, încă, picură din tavan
- pârlăiașul Sfântului, Sfântului
Pământului.

În vremuri uitate, de demult uitate,
de sabatul lupilor, lupilor, strigoilor,
lupilor, moroilor, lupilor și ielelor,
umbre, stafii, duhuri rele,
cerul au întunecat,
codrii au răsunat,
câmpurile au gemut.
Ramuri de copaci se taie,
în strachine cu apă,
grâul la-ncolțit se pune
spre citirea rodului,
rodului, belșugului,

mlădițe de pomi roditori
se culeg, să-nflorească în vase.
Cu usturoi, ușile și ferestrele
se ung împotriva relelor,
văzute și nevăzute,
în cimitire morții se plâng.

În noaptea noului an, anul dacic,
cu iarba fiarelor
căutată în gura aricilor
se va deschide lumea de dincolo.
Într-un timp sacru, în noaptea Sfântului
Andrei,
cerurile se deschid, lumile se schimbă,
sufletele rătăcite vor ieși,
cei risipiți se vor aduna,
în adânc își vor privi timpul,
mântuindu-se.

În noaptea acestui de demult pământ,
miracolul va prinde rădăcini.
Să ne bucurăm, oameni luminoși!
Să ne liniștim sufletele curate,
oameni ai acestui pământ!

Luca CIPOLLA

(Poet și traducător din limba română în limba italiană și invers. Redactor al revistelor “Sfera Eonică” și “Regatul Cuvântului” din Craiova, colaborator de bază la revista “Boema”, “Climate Literare”, “Cafeneaua Băniei”, “Melidonium” și la revista internațională online “Starpress”. Prezent în colegiul redacțional al revistei “Amprenteale sufletului”. Membru asociat A.C.S.R. (Asociația Canadiană a Scriitorilor Români))

Dimenticati

E non abbiamo sedie
ove quieto il respiro
d'un io solitario possa
trascender l'altro,

il guardo
su una ripida scala
che, tagliando la meta,
conduce alla torre

rossa della colombaia.
I nostri pensieri
son rapiti da ignari sintagmi
nati a caso,
incomprensibili ai più,
le nostre idee un peso
nella lor comoda esistenza.

E appoggi non abbiamo
se il mostro ci assale,
né eroi, già,
le retrovie spoglie,
abbandonate fors'anche
da chi non sa disertare.

Uitați

Și n-avem scaune
unde liniștită respirația
unui eu solitar să poată
transcende pe altul,
privirea
peste o scară abruptă
care, tăind țelul,
duce la turnul
roșu al porumbarului.
Gândurile noastre
sunt furate de sintagme ignare

născute la întâmplare,
incomprehensibile celor mai mulți,
ideile noastre o povară
în comoda lor existență.
Și sprijine n-avem
dacă monstrul ne asaltează,
nici eroi, chiar așa,
spatele goale,
abandonate poate și
de cine nu știe dezerta.

Orfani adulti

Difficile è lasciarsi
alle spalle
la stagione amata,
il legno è resina
e nessun'altra essenza
profuma più di quella
nel presente.
Un cigno canta
la sua ultima melodia
e una nuvola l'ascolta,

una nuvola cuore.
Siamo il riflesso
dei nostri antenati
persi in volo,
forse ci ascoltano o forse no,
orfani adulti
che cercano vie d'uscita,
un rifugio,
in questo mondo effimero.

Orfani adulți

Dificil este a lăsa
în urmă
anotimpul iubit,
lemnul e rășină
și nici o altă esență

parfumează mai mult ca aceea
în prezent.
O lebadă cântă
ultima ei melodie
și un nor o ascultă,

un nor inimă.
Suntem reflexul
strămoșilor noștri
pierduți în zbor,
poate ne ascultă sau poate nu,

orfani adulți
care caută căi de ieșire,
un refugiu,
în lumea aceasta efemeră.

Memorie

Un flebile raggio
che punta il dito
sulla cruna dell'ago,
il respiro
che prende forma
e s'addensa sul vetro,
così si palesa
il tempo che scorre
e non è più
ala d'uccello

che dipinge pareti
all'improvviso
né il bus ormai
alle spalle,
un lampione che svanisce
nel nulla o
palla di carta
sull'asfalto bagnato..
l'ora della nanna.

Amintiri

O rază slabă
ce arată cu degetul
pe urechea acului,
respirația
care prinde formă
și se îndesește pe geam,
așa se dezvăluie
timpul care trece
și nu mai este
aripă de pasăre

care pictează pereții
pe neașteptate
nici autobuzul de-acum
în spate,
un lampion care dispare
în neant sau
minge de hârtie
pe asfaltul ud..
ora de nani.

Melania Rusu CARAGIOIU

Dacă te gândești la tine

E atât de diafană înțelepciunea;
Din plete-i unduiesc cărări de vis;
‘Ți-așterne trena ca să treci de-abis,
Iar versu-i este pur, de nedescris...

Mereu e bună, blândă și... sfioasă;
Din ochi te-ndeamnă să te-ndreți spre bine;
Ocrotitor, cu brațul către tine,
Te cheamă către timpul care vine...

Slujește-o, cercetează-o, se cuvine;
N-o îndepărta, ci cheamă-o îndeaproape...
...ea, poate deseori, se-ascunde-n tine...

Deschide ermetismul unei mape!
Fațete de sclipiri uluitoare
Vor legăna oglinzile de ape!

(Din volumul „Pe igliță, pag. 49“)

ISTORIE / RELIGIE / ETNOGRAFIE ȘI FOLCLOR

Pr. Romulus FRÎNCU

Restituiri:

Preotul Petru Bohariu (1888-1943)

Preotul Petru Bohariu s-a născut în comuna Obreja, județul Caraș-Severin, în anul 1888. După terminarea studiilor teologice, la cererea mai multor locuitori din Ohaba-Mâtnic devine învățător la Școala confesională română din sat, aflată în pericol de a fi închisă, din lipsa unui învățător. Iată cum descrie tânărul dascăl întâlnirea cu săteni și copiii acestora: „Măine-zi satul bucuros de învățător își trimite odraslele la școală și eu încep cu sfială munca în ogorul neamului. Ziua cu școlarii-mi, dragi vlăstare de români, iar seara cu corul, cu frații Domăneanțu, Lația, Ginu și alții, făceam școală națională, așa cum știm noi tinerii și cum ne era permis din partea stăpânirii ungurești. Ce bucurie. Câtă dragoste de frate, ei îmi sorbeau vorbele, iar eu mă însufleteam văzând setea lor sufletească.” („Să ne apropiem”, în ziarul „Poporul Romanesc”, nr. 1, Șoșdea, 24 decembrie 1922)

Chemarea pentru munca cu sufletul oamenilor avea să-și spună cuvântul, iar tânărul Petru Bohariu începe slujirea bisericii, a credincioșilor ortodocși din satul Șoșdea, în anul 1914. Aici este primit cu multă bucurie și se afirmă nu doar pe plan spiritual, ca un slujitor destoinic al Bisericii, ci și ca un intelectual cu vocație pe tărâmul culturii, un ziarist talentat, un gospodar, ce-și îndemna credincioșii spre noi ramuri agricole, precum albinăritul, și un patriot înflăcărat, participant la toate acțiunile premergătoare Marii Uniri de la 1 decembrie 1918. În scurt timp preotul Petru Bohariu se remarcă în zonă,

motiv pentru care, la Adunarea populară din comuna Gătaia din 28 noiembrie 1918, unde se aleg delegații ce urmau să participe la Marea Adunare Națională de la Alba Iulia, el este ales notarul tractului electoral și bărbat de încredere (Ioan Munteanu, Vasile Mircea Zaberca, Mariana Sârbu, „Banatul și Marea Unire”, Editura Mitropoliei Banatului, Timișoara, 1992, p.126).

Conștient de sărăcia mijloacelor de informare a locuitorilor de la sate, alături de tânărul consătean Ioan-Ciucurel, care s-a dovedit a fi un talentat scriitor și gazetar, participant la Adunarea de la Alba-Iulia, pornesc pe drumul greu, dar plin de satisfacții, al editării pentru timp de un an, al ziarului „Poporul românesc”, părintele Bohariu fiind director, iar mai tânărul său colaborator, redactor-responsabil.

Preotul Bohariu avea să scrie articolele de fond cu caracter religios precum: „La hotezul Domnului”, „Christos a înviat!”, „La Pogorârea Sfântului Duh”, „Preoțimea noastră”, dar și cu caracter economic, în care îndemna locuitorii satelor la albinărit, vierit (cultura viței de vie), sau a altor ramuri agricole, în articole precum: „Stupăritul-o cale ușoară spre bunăstare”, „Sfânta Scriptură și albina”, „Marea valoare a mierii de stup”, „Mierea de stup cu medicina”, „Nicio casă fără miere”, „Ceara minunea din viața albinelor-un mare folos moral și material”, „Un alt folos al stupăritului”, „Voiești să fi sănătos?” Stupăritul-un folos neîntrecut”, „Stupăritul-o chemare către bunăstare”, „Roitul albinelor”, „Băgarea roiului în ladă”, „Dare (impozit) pe albine”, „Îngrijirea roiului”, „Transportarea albinelor”, „În stupini în august”, „Furtul albinelor”, „Albina bănațeană”, „Iernatul albinelor”, „Cum stăm cu albinele”, „Semne îngrijorătoare”, „O poruncă în apicultură-liniștea pe timp de iarnă”.

Ca urmare a prestigiului de care părintele Bohariu se bucura în plasa Gătaia, atunci când, la 24 iunie 1923, a avut loc în localitate vizita generalului Găvănescu, președintele Cercului Militar Civil Timișoara, a prefectului Coste și a altor oficialități județene, în prezența a 5000 de locuitori din zonă, alături de prim-pretorul Boleanțu a vorbit și preotul Petru Bohariu de la Șoșdea, care într-un discurs emoționant a spus că „țara are trei stâlpi puternici: biserica, școala și armata”. [„O mare sărbătoare culturală în Banat

(Au luat parte 5 000 de oameni)”, în ziarul „Poporul Românesc”, nr. 25, Șoșdea, 30 iunie 1923].

„Preotul să meargă în frunte cu crucea, învățătorul cu lumina învățaturii, iar în urmă administrația cu sabia. Acela ce nu se apleacă de cruce și lumină, are să se aplece de sabie”. („Cuvântarea preotului Petru Bohariu rostită la marea manifestație culturală de la Gătaia, la 24 iunie a.c., în ziarul „Poporul Românesc”, nr.26, Șoșdea, 7 iunie 1923). Cu siguranță, că printre cei 100 de călăreți și 100 de trăsuri, din cele 20 de sate ale plasei Gătaia, venite să întâmpine oficialitățile județene, mulți au fost și din Șoșdea.

Printre marile obiective pe care și le-a propus părintele Bohariu, alături de numeroșii săi credincioși, a fost ridicarea unei noi biserici, cu mari eforturi financiare și multă muncă, dar efortul a fost încununat de succes, atunci când, la 26 octombrie 1926, a sfințit una din cele mai mari și mai frumoase biserici din protopopiatul Reșița.

Perioada crizei economice, cu toate frământările sale pe plan economic, social, politic, dar mai ales ascensiunea fascismului pe plan european și național avea să-și lase amprenta și asupra orientărilor sale politice, spre mișcarea legionară, ceea ce duce și la înrăutățirea relațiilor cu fostul său colaborator de la „Poporul românesc”, Ioan Ciucurel.

Pentru activitatea politică în 1938, alături de numeroși alți preoți este internat cu domiciliu obligatoriu în lagărul de la Sadachia-Basarabia. La 7 decembrie același an, alături de toți preoții deținuți, semnează o declarație prin care se desolidarizează de conducătorul mișcării legionare, Corneliu Zelea Codreanu, jurând credință Regelui Carol al II-lea și respectarea Constituției țării. În urma acestui act, la 20 decembrie 1938, a fost eliberat. (Preot Ilie I. Imbrescu, „Biserica și mișcarea legionară”, Editura „Cartea Românească”, București, 1940, p.11-12).

În anul 1943, părintele Petru Bohariu trece la Domnul, fiind înmormântat la Șoșdea și condus pe ultimul drum de întregul sat și de numeroși alți locuitori veniți din satele învecinate, care și-au plâns părintele spiritual, ce le-a fost alături de-a lungul întregii vieți.

Sursa: Prof. Octavian Gruică, în revista parohială trimestrială „ Arhanghelul”, revista parohiei Birda, județul Timiș, 2013, an. II, nr. 1 (5), p. 3

Ion TURNEA

„Pomul Verde”, un loc cu o istorie bogată

Restaurantul „Pomul Verde” din Caransebeș, situat pe strada Mihai Viteazul, nr. 8, conform datelor oferite de Registrul Comerțului, a fost înființat în anul 1991, firma având ca domeniu de activitate principal Restaurante, Cod CAEN 5610, fiind înscrisă în LocalBiz în secțiunea Hoteluri, Servicii Hoteliere. Cu toate acestea, locul numit „Pomul Verde” are o istorie bogată. *„Despre istoria acestui local nu s-a scris aproape nimic, și asta din cauză că era o clădire oarecare... Bătrânii, însă, își amintesc că acolo ar fi fost pe vremuri un han, un han care adăpostea caii de poștă. În ceea ce privește anul în care clădirea a fost construită, el nu e precizat nicăieri. În tot cazul, ea a fost ridicată spre sfârșitul anilor 1700, începutul lui 1800...”*, mărturisea istoricul Liviu Groza.

Pe la începutul lui 1800, locul numit „Pomul Verde” era cunoscut de locuitorii Caransebeșului ca „Poștalionul”, un han unde găseau loc de odihnă caii de poștă și vizitiii.

Peste un secol, modernizat, la se restaurantul partea de sus a

se întindea de la jocuri, Casa de Caransebeș, până Transilvania,

Cu ocazia unor reabilitarea Casei

hanul a fost parter deschizându-„Pomul Verde”, iar fost transformată în hotel. Restaurantul actuala Sală de Cultură din la Banca inclusiv.

lucrări pentru de Cultură „George

Suru” din Caransebeș au fost descoperite două dintre pivnițele celebrului local „Pomul Verde”, renumit nu doar pentru vechimea lui, dar și datorită personalităților care i-au călcat pragul. Printre cei care au trecut pe aici i-aș aminti pe *Liviu Rebreanu, Titu Maiorescu, George Enescu, Nicolae Iorga, Filaret Musta, dr. Ioan Popasu.*

Vara, pe terasa restaurantului se auzea muzică bună, iar la final de săptămână erau organizate baluri pentru tineri. Interpreți celebri precum Maria Tănase, Ioana Radu, Lucreția Ciobanu, Ion Luican, Alexandru Grozuță, Rodica Bujor, Luță Ioviță, Emil Gavriș, Aurelia Fătu Răduțu etc. au cântat în acest cunoscut loc din Ținutul Gugulanilor.

Istoria locului numit „Pomul Verde” e bogată, plină de amintiri, și cu siguranță va dăinui timpului.

OPINII

Mironică CORICI

Revitalizarea moral-spirituală a poporului român

Este dificil ca omul să poată ființa fără repere morale, etice și spirituale. Pentru realizarea unei educații în spațiul nostru cultural-politic, în spiritul valorilor creștine, trebuie să ne racordăm la evenimente ale trecutului neamului nostru. Cultura românească veche s-a clădit și s-a centrat, pe spiritualitatea ortodoxă. Contactul cu lumea politică înrăită și clientelară unor interese

obscure, străine, alogene, răstoarnă buna rânduială a sistemului axiologic comunitar, adâncind criza de ordin moral!

După evenimentele din decembrie '89 se produce o discordanță majoră între vorbă și faptă, o perioadă îndelungată de convulsii sociale, de îndoctrinare a unui comportament mercantil pentru reușita financiară. Spațiului social i-au fost forțat oculte sau eludate orice alte forme de spiritualitate. Această logică socială prin persuadarea unor „mentalități comunitare” mediatizând autoritatea inconsistenței influențează valorile specifice socializate excesiv.

Acelui joc manipulatoriu, aplicat nu pentru prima oară în cultură i-au fost revendicate rădăcinile de castă conducătoare în așa-zisa democrație, clasei noastre politice aceeași de pe vremea lui Eminescu (elita negativă) continuând să vorbească fără noimă, să mintă, să fure și să distrugă...talk-show-urile abundă de discursuri retorice, sforăitoare, dar lipsite de inspirație spirituală și de un model civic la care să ne raportăm.

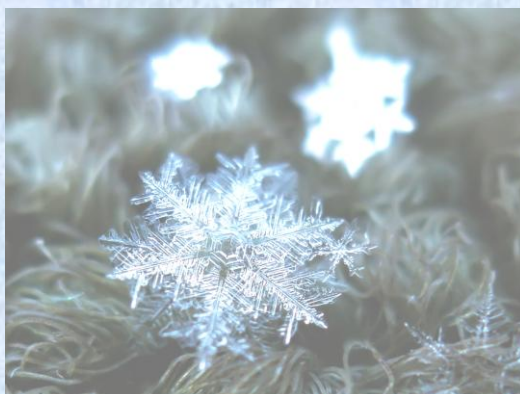
Mentalul colectiv suferă transformări specifice sistemului axiologic, ale moralității și ale activităților liderilor politici, iar imaginația colectivă ia forme dintre cele mai neașteptate, prezentate cu un umor nedisimulat pe rețelele de socializare. Folclorul de

specialitate se îmbogățește astfel, cu o abordare pe cât de utilă, pe atât de interesantă prin comicul de situație caragialesc, revendicat de comunitatea reflexivă a unei instanțe populare de control social și priveghere spirituală.

Demnitatea socio-profesională trebuie investigată, valorizată, redescoperită sub toate aspectele, cu pasiune așa cum credem că Marele Anonim reușește să o valideze, prin dorința de suflet de a pune la îndemâna marelui public un instrument documentar pentru înțelegerea provocărilor contemporane ale societății, ale moralității clasei politice și a intelectualilor, ale onestității jurnalistice atât de aproape... și totuși atât de departe...

Pentru consolidarea spirituală a tinerei generații, formarea personalității, trebuie coroborată cu ființialitatea socio-cultural-politică. Tânărul, ca entitate psihoindividuală, trebuie orientat axiologic de către persoane specializate, în fața provocărilor sociale, politice, medicale, a pervetirilor existente în societatea actuală, îndeosebi a atacurilor fără precedent împotriva drepturilor omului, a autodeterminării persoanei, a eticii medicale, împotriva normelor morale, împotriva culturii politice și a cutumelor constituționale ale statului de drept.

Criza de ordin moral a întregului corpus social reclamă și obligă realizarea unei colaborări a instanțelor mai mult sau mai puțin specializate, în direcția revitalizării moral-spirituale a poporului nostru, mai ales acum, în contextual pandemic al distanțării sociale... cu un puternic impact educațional asupra comunităților locale urbane și rurale, asupra obiceiurilor satului, a demnității raportată deseori la tradiția bunului simț, după care se orânduia toată suflarea...

PROZĂ

Adrian POPESCU

Urgia

- FRAGMENT -

Frunzele tufelor şuierau în ritmul vântului care cu tot dinadinsul se lovea ca ele să şuiera a muzică. Norul ce apăruse la orizont se încăpățâna să se ridice în înălțimi și în același timp printre coloanele formate, vârtejuri mici îl îndemnau să o ia la galop pe bolta cerească.

- Ami, anunță că vine o furtună mare!

Alarmerle şuierau, ziduri de protecție se ridicau.

- Ted, a mai fost înregistrată o asemenea furtună în zonă?

- Nu, a depășit toți parametrii studiați de noi. Parcă n-ar fi furtună, parcă ar fi ceva viu.

- Ia, uită-te aici! La șapte km de raza furtunii, bara se mișca bezmetic. Vreo șapte tornade, iar aici mijlocul lor pulsează ceva magnetic. - Vrei să spui că e o furtună magnetică?

- Am spus că pulsează, nu că este.

- Încă nu înțeleg așa ceva.

- Din tot ceea ce cunoaștem noi, asta nu e furtună

- Dar ce este?

- Cam tot ce cunoaștem noi înmulțit cu puterea zece, poate chiar mai mult. O alarmă şuieră a avertisment.

- Domnule, postul de observație zece nu mai există. - S-a întrerupt orice formă de comunicare cu locul respectiv.

- Ne-au trimis ceva date?

- Viteza vântului a trecut de la 380 la 680.

Un murmur de mirare și spaimă în același timp a provocat privirile speriate a tuturor ce erau în zona mesei de control meteorologic.

- Suntem primii care avem date despre urgia asta. Luați contact cu celelalte centre și spuneți-le că se apropie, că vine această nenorocire și nu o putem împiedica. Instrumentele noastre nu fac față provocării. Nu putem opri urgia.

- Domnule, să-i anunțăm și pe nepământenii?

- Cred că ar fi cazul.

- Trimite-ți-l pe ciclopul 1!

Forfota evacuării se întinsese pe cei zece km ai bazei. Această mică cetate-raș era în pragul unui mare dezastru.

- Domnilor, întrebarea se pune în ce direcție să evacuăm coloanele de refugiați.
- Nu mai înțeleg nimic, parcă se întinde, vrea să ne prindă în clește. În ce direcție să o luăm ca să nu ne lovească furtuna?
- N-am primit nicio informație deocamdată.
- Atunci comunicați cu cei de la centru.
- Mai e cineva pe acolo să ne spună în ce direcție să o luăm?
- Poate nu ar mai trebui să ne punem în mișcare, ci să ne facem o groapă și să rămânem aici.
- Vera, ce-au spus prietenii noștri, au răspuns mesajului nostru? Se pare că nimeni nu mai e în baza lor. Nu s-a făcut nicio mișcare. E sigur că au văzut mesajul de la ciclop?
- Da.
- Și nu s-a arătat niciunul.
- Nu.
- Atunci e grav.
- A fost identificată vreo nava care să ridice greutatea în înălțime?
- Nu.
- Vera, mi se pare ciudat că ciclop s-a întors fără steagul alb.
- Da, așa e. Să-l fi luat vântul?
- Nu cred, l-am legat prea bine.
- Deci nu trebuie să ne îngrijorăm?
- Să vedem ce facem cu furtuna, dar mi-e teamă că nu putem evacua locul.
- De ce? S-a anunțat la timp? S-au pus în mișcare toți?
- Nu știu de ce, dar am o senzație ciudată. Parcă furtuna aceasta a fost creată să ne distrugă pe toți. - Oare nu ar trebui să ne uităm și în spațiu, nu doar la centru de meteorologie?
- Sincer, nu știu, n-am întrebat pe nimeni.
- Auzi pași?
- Da, i-am auzit acum.

- Vezi pe cineva?
- Nu.
- Simți miros de fructe?
- Parcă miroase a pere.
- Înseamnă că e cineva camuflat pe lângă noi.
- Știu că mă auzi și-mi înțelegi graiul. Am descoperit că vine o furtună mare. Nu avem nume pentru ea. Vera îl trage de mânecă. Șeful de la meteo i-a spus urgie.
- Cum am spus, nu avem nume pentru ea. E foarte nefirească pentru ce avem noi. Un sunet metalic se auzi în apropiere și o voce îi răspunse.
- Desigur. Nu este o furtună, e un atac meteorologic controlat din spațiu. Patru nave le-am doborât până acum, dar una nu am găsit-o. Întotdeauna sunt cinci, iar aceasta a activat câmpul de formare din nordul planetei antrenând forțe magnetice. Vitezele vor depăși 800 km pe oră după standardele voastre și nimic nu va rezista, nicio clădire, dacă nu are ancorare la 100 m adâncime.
- Uau, e grav de tot. Nici în subteran nu suntem protejați. Mai rămâne un singur lucru de făcut, să găsim vehicolul spațial și să-l distrugem.
- Bună idee.
- O să ne ducem la colonia noastră, ca să-i anunțăm ce am aflat.
- Bună idee, se auzi vocea sintetizată. Am ordin. Vă însoțesc. Am ordin să vă creez o cupolă de cristal. Acoperă 12 km din centrul unde este activată.
- Hm, asta da minune, spuse Vera.
- Haideți să ne grăbim!
- Ciclop, pornește sistemul de deplasare și du-ne repede în colonie! Avem un sistem de atașare. Poți să te ții de el, ca să nu pierdem timpul. Când ajungi aruncă cu vopsea, ca să identifice nava la sfatul coloniștilor. Distrugând-o scapăm de furtuna meteorologică.

DIDACTICA

Simona Petronela MÎȚU

PREDICATUL

Este partea principală de propoziție care arată **ce face, cine este sau ce se spune despre subiect. Răspunde la întrebare ce face?**
-clasificare:

1. Predicat verbal

-exprimat prin verb predicativ, aflat la mod predicativ, personal – Copilul citește.

- interjecție predicativă – Iată o casă!

- adverb predicativ- Posibil/ să fi auzit./

adverbe predicative: poate, probabil, desigur, firește, negreșit, bine etc.

2. **Predicat nominal**- format din verb copulativ, aflat la mod predicativ, personal+
nume predicativ

Verbe copulative:

- **A fi** când nu poate fi înlocuit cu a exista/a se afla
- **A deveni**- mereu copulativ
- **A se face, a ajunge, a ieși**, când înseamnă a deveni
- **A însemna**, când nu se poate înlocui cu a nota
- **A rămâne**, când nu poate fi înlocuit cu a sta
- **A părea**- doar în construcții active, când propoziția are Subiect

Exemple:a) El este acasă= a fi= vb predicativ

El este miner.= vb copulativ

b) El se face medic= vb copulativ

c) El ajunge devreme acasă.= vb predicativ

El ajunge inginer.= vb copulativ

d) El iese din cameră.= vb predicativ

El iese avocat.= vb copulativ

e) El a însemnat tema pe manual.= vb predicativ

Purtarea lui a însemnat lipsă de educație.= vb copulativ

f) El a rămas în clasă.= vb predicativ

El a rămas uimit.= vb copulativ

g) Se pare că regretă.=vb predicativ

Ea pare tristă.= vb copulativ

Verbele copulative nu au înțeles de sine stătător, iar pentru a forma Predicatul au nevoie de Nume predicativ.

Numele predicativ poate sta încazurile Nominativ, Acuzativ, Dativ și Genitiv și pot fi exprimate prin:

- Substantive: Mara este o elevă silitoare.- caz Nominativ
- Tabloul este pentru părinți.- caz Acuzativ
- Copilul pare asemenea mamei.- caz Dativ
- Vina este a Elizei.- caz Genitiv
- Adjective : El pare dezamăgit.- Nominativ
- Pronume: Andra a rămas aceeași.-Nominativ- pron demonstrativ de identitate
- Ampretele sunt ale dumneavoastră.- Genitiv-pron pers de politețe
- Cadoul este pentru toți.- Acuzativ-pron nehotărât
- Numerele: Voi sunteți trei.- Nominativ
- Prin forme verbale nepersonale: Poezia este de reținut.- la Supin/ Dorința mea e de a câștiga.- la Infinitiv
- Interjecții: E vai de noi!
- Adverbe : Colega mea a devenit altfel.-adv de mod

Există propoziții cu Nume predicativ multiplu: Casa este mare, frumoasă și nouă.

APARIȚII EDITORIALE

DUMITRU JOMPAN

BIBLIOGRAFIA LUCRĂRILOR ȘTIINȚIFICE ALE INTELCTUALILOR VĂII BISTREI

VOL. II
(OȚELU ROȘU)

Eurostampa

Ana-Cristina Popescu

Ioan Hurtupan

176

Pochita
4439
1991 (Resița)
4440
(2011), 1, 1.

Patin N
4441
1991 (Resița)
4442

Raca
4443

Raca
4444

(1991), (com.)
4445

(com.)
4446

(com.)
4447

(com.)
4448

(com.)
4449

(com.)
4450

(com.)
4451

(com.)
4452

(com.)
4453

(com.)
4454

(com.)
4455

(com.)
4456

(com.)
4457

(com.)
4458

4345. *Spectacol aniversar al Casa de Cultură din Oțelu Roșu*. În: *Info Bistra (Oțelu Roșu)*, I (1998), 6, 3. (art.)
4376. *Sanctuarul A.C.H. - Măru*. În: *Info Bistra (Oțelu Roșu)*, I (1998), 3, 4. (art.)

Popa Viorica

4377. [Anii de liceu ...]. În: *55 de ani de învățământ la Oțelu Roșu (1953-2003)*, 51. (art.)
4378. *Cristina*. În: *Info Bistra (Oțelu Roșu)*, I (1998), 7, 5. (art.)

4379. *Poezia Banatului Montan*, București, Editura A.D.Z., 1999. (vol.)

Popescu Adrian

4380. [Afirmatia este intru-totul adevarata ...]. În: *55 de ani de învățământ la Oțelu Roșu (1953-2003)*, p. 40. (art.)
4381. *Plănușul*. În: *Foaia diecezană (Caransebeș)*. Serie nouă, XI (2005), 7-8, 14. (poezie)

Popescu Adriana

4382. *Să fim mai buni ... să nu ne pierdem în nisip*. În: *Foaia diecezană (Caransebeș)*. Serie nouă, XII (2006), 5-6, 22-23. (poezie)

Popescu Mătu Ana Cristina

4383. *Activități educative și extrașcolare ...*. În: *Popescu Mătu Ana Cristina, În bătaia penitei*, Galați, Editura Opanis, 2016, p. 15. (art.)
4384. *Postfața la Albinăritul între pasiune și afacere*, Caransebeș, Editura Dalami, 2011. (vol.)

127

4385. *Antologia Roșu-aprins în câmpul de mlaște*, Cluj-Napoca, Editura Napoca Nova, 2015. (vol.)

4386. *Atunci când adevărata bucurie se găsește în lucruri mărunte*. În: *Popescu Mătu Ana Cristina, În bătaia penitei*, Galați, Editura Info Rap Art, 2017, p. 40-45. (art.)

4387. *Babilonia*, Galați, Editura Info Rap Art, 2018. (vol.)

4388. *Celui ce iubeste multi i se iarta*. În: *Foaia diecezană (Caransebeș)*. Serie nouă, XXII (2006), 1-2, 14-145. (art.)

4389. *Chirul din ceață*, Galați, Editura Info Rap Art, 2019. (vol.)

4390. *Coșciute*, Galați, Editura Info Rap Art, 2017. (vol.)

4391. *Contraste*, București, Editura Uniunii Ziaristilor Profesioniști, 2020. (vol.)

4392. *Cristal*, Galați, Editura Info Rap Art, 2017. (vol.)

4393. *Culegere de creație literară "Colaj"*, Brăila, Editura Sf. Ierarh Nicolae, 2014. (vol.)

4394. *Cuvânt înainte la volumul scriitorului Ion Turner: Cuvinte pentru suflet*, Brăila, Editura Sf. Ierarh Nicolae, 2012. (vol.)

4395. *Destin fără arși*, Brăila, Editura Sf. Ierarh Nicolae, 2014. (poem)

4396. *Din dragoste pentru glia strămoșască / Oțelu Roșu - Monografia*, Galați, Editura Info Rap Art, 2019. (vol.)

4397. *Din tipărișele presei*, Galați, Editura Info Rap Art, 2019. (vol.)

4398. *Prefața la volumul scriitorului Ion Turner: Dor de rădăcini*, Brăila, Editura Sf. Ierarh Nicolae, 2012. (pt.)

4399. *Evenimente*. În: *Popescu Mătu Ana Cristina, În bătaia penitei*, Galați, Editura Info Rap Art, 2019, p. 6. (art.)

4400. *Femeia în Sfânta Scriptură și rolul ei în Biserica lui Hristos și în lume*. În: *Foaia diecezană (Caransebeș)*. Serie nouă, XI (2005), 7-8, 7. (art.)

4401. *Focal*. În: *Popescu Mătu Ana Cristina, În bătaia penitei*, Galați, Editura Opanis, 2016, p. 89-99. (art.)

4402. *Gânduri imortalizate în bătaia penitei*, Galați, Editura Info Rap Art, 2020. (vol.)

4403. *Greierul și furnica*. În: *Popescu Mătu Ana Cristina, În bătaia penitei*, Galați, Editura Info Rap Art, 2017, p. 14-24. (art.)

4404. *Gustul păinii*, Brăila, Editura Sf. Ierarh Nicolae, 2015. (vol.)

4405. *Impresii*, Galați, Editura Info Rap Art, 2019. (vol.)

4406. *Inbetea în Evul Mediu și ... creștină (1999)*. (ic.)

4407. *În bătaia penitei și colab.*, Galați, Editura Opanis, 2016. (vol.)

4408. *În colțurile*, Brăila, Editura „Școlii Ierarh Nicolae”, 2016. (vol.)

4409. *Îndrăgostiți de poezie*, Caransebeș, Editura Dalami, 2009. (vol.)

4410. *Lumina*. În: *Popescu Mătu Ana Cristina, În bătaia penitei*, Galați, Editura Opanis, 2016, p. 4. (art.)

4411. *Micașii scriitori din Banatul Montan*, Brăila, Editura „Sf. Ierarh Nicolae”, 2015. (vol.)

4412. *Moment omagial*. În: *Popescu Mătu Ana Cristina, În bătaia penitei*, Galați, Editura Opanis, 2016, p. 8. (art.)

4413. *Mozic*, Brăila, Editura „Sf. Ierarh Nicolae”, 2016. (vol.)

4414. *Ninge*. În: *Foaia diecezană (Caransebeș)*. Serie nouă, XII (2006), 11-12, 20. (poezie)

4415. *Oameni și Franze*, Brăila, Editura „Sf. Ierarh Nicolae”, 2015. (vol.)

4416. *8 septembrie*. În: *Foaia diecezană (Caransebeș)*. Serie nouă, X (2019), 9-10, 16. (poezie)

4417. *Oțelu Roșu, o pitorească așezare din Banatul Montan*. În: *Popescu Mătu Ana Cristina, În bătaia penitei*, Galați, Editura Info Rap Art, 2019, p. 80-83. (art.)

4418. *Paradigme*, Brăila, Editura Sf. Ierarh Nicolae, 2014. (vol.)

4419. *Percepții*, Galați, Editura Info Rap Art, 2019. (vol.)

4420. *Pe șalele ruginii toamnei - Antologia și colab.*, Cl. Editura Napoca Nova, 2015. (vol.)

4421. *Ploia Credinței și în așteptare*. În: *Foaia diecezană (Caransebeș)*. Serie nouă, XI (2005), 7-8, 14. (poezie)

4422. *Prefața la Monografia localității Peștera, județul Caraș-Severin*, Brăila, Editura „Sf. Ierarh Nicolae”, 2012. (pt.)

128

129

130

ESEU

Ana-Cristina POPESCU

Obiceiuri și tradiții de iarnă în Banatul Montan

Obiceiurile și tradițiile de iarnă în Banatul Montan încep odată cu intrarea în Postul Nașterii Domnului,

numit și Postul Crăciunului, 15 noiembrie și se finalizează în săptămâna Sfântului Teodor, prima din Posul Paștelui.

Punctele cheie ale obiceiurilor de iarnă sunt Începutul Postului Nașterii Domnului când gospodinele de la țară spălau odinioară vasele cu nisip ca să nu mai rămână nicio urmă de grăsime și să se poată pregăti, nu doar spiritual, ci și prin postul alimentar de marea sărbătoare a Nașterii Domnului; Intrarea Maicii Domnului în biserică, sărbătoare numită popular în Banat și Vegenia din 21 noiembrie; Ajunul Sărbătorii Sfântului Ierih Nicolae în 5 decembrie; Sărbătoarea Sfântului Ierih Nicolae din 6 decembrie; Ignatul când are loc sacrificarea porcului în gospodăriile oamenilor; Ajunul Crăciunului, 24 decembrie; Nașterea Domnului, Crăciunul, 25 decembrie; ajunul Anului Nou, 31 decembrie; Anul Nou, Sfântul Vasile cel Mare, Tăierea împrejur după Trup a Domnului în 1 ianuarie; Boboteaza (Botezul Domnului) din 6 ianuarie, Soborul Sfântului Prooroc Ioan Botezătorul în 7 ianuarie și Sâmbăta Sfântului Teodor din prima săptămână a Postului Sfintelor Paști.

Prima mare sărbătoare din Postul Nașterii Domnului este Intrarea Maicii Domnului în biserică din 21 noiembrie, numită conform tradițiilor și obiceiurilor Vegenia. La Vegenie, seara, fetele își află ursitul în funcție de obiectul ascuns sub un blid (castron). Cum se lasă seara, ele se adună ca la șezătoare, în casa unei bătrâne ce a pregătit obiectele, pentru ca ele să-și afle sortitul. Fiecare obiect pregătit este acoperit cu un blid. Fata care alege blidul sub care este ascunsă oglinda înseamnă că va avea parte de un soț frumos, cea care va alege blidul sub care e ascuns un piaptăn va avea norocul de un soț dințos, banii anunță un soț bogat, cartea, un intelectual etc.

Ajunul Sărbătorii Sfântului Ierih Nicolae din 5 decembrie aduce bucurie copiilor ce așteaptă darurile Sfântului Nicolae. Sfântul Ierih Nicolae, arhiepiscopul Mirelor Lichiei este cunoscut ca salvatorul celor săraci, aflați în nevoi. Prin darul lui material, dar care a valorat foarte mult spiritual, a salvat viața a două tinere, pe care tatăl lor a hotărât să le vândă datorită lipsurilor materiale.

Ajunul Crăciunului aduce cu sine foarte multe obiceiuri și tradiții.

În 23 decembrie, seara, pițărăii (copiii) ce au adunat din timp lemne, vreascuri, tulei (coceni) aprind focul. Focul va fi menținut de pițărăi din seara zilei de 23 decembrie până în zorii Ajunului Nașterii Domnului, în 24 decembrie. Focul din

noaptea Ajunului reprezintă în tradiția populară focul în jurul căruia au stat ciobanii să se încălzească când au fost vestiți de către îngeri că s-a născut Mesia.

În Ajunul Crăciunului, dimineța, copiii ce au vegheat toată noaptea în jurul focului, pornesc din poartă în poartă ca să primească pițărâi (pâini micuțe). În timp ce aleargă de la o poartă (ușă) la alta utilizează strigături specifice evenimentului: „Dă-mi și mie un pițărâu, / Cât de rău, / Să mă duc cu Dumnezeu.“ Primului pițărâu i se dă de către gazdă și câte o bucată de cârnaț, cârnațul simbolizând bogăția casei „Ne dați ori nu ne dați, pâine cu cârnați.“, dar și boabe de porumb etc, simboluri ale bogăției unei gospodării.

Seara, în Ajunul Crăciunului, se merge cu colindul. „Colinde, colinde / E vremea colindelor.“ (Mihai Eminescu)

Colindele sunt cântece populare ce mărturisesc nașterea Mântuitorului Iisus Hristos. „Când vine iarna geroasă/ [...] / La români în orice casă / Se aud iarăși colinde.“ (Obiceiuri de Crăciun, Cornelia Turlea-Chifu)

Tradiționala colindă „O ce veste minunată“ transmite prin versurile ei bucuria nașterii lui Iisus Hristos și prezintă secvențe ale nașterii Mântuitorului „Că la Bethleem Maria, săvârșind călătoria, / În sărac sălaș, lângă-acel oraș, / Naște pe Mesia.“

Nu doar colinda „O ce veste minunată“, ci toate colindele transmit bucurie, liniște, pace „Astăzi s-a născut Hristos, / Mesia, chip luminos, / Lăudați și cântați / Și vă bucurați.“ Atât cele de pe pământ, cât și cerul se bucură și slăvesc nașterea Mântuitorului Iisus Hristos „Cerul și pământul (bis), în cântec răsună, / Îngeri și oameni (bis) cântă împreună.“

Colinda „Trei crai“ prezintă secvența biblică a venirii magilor. Cei „Trei crai de la Răsărit“, călăuziți de o stea au mers să-l caute pe Iisus ca să se închine Lui și să-I ofere daruri.

„Trei păstori“ este colinda ce înfățișează atât păstorii ce au fost anunțați de îngeri că s-a născut Mesia, cât și pe cei trei magi.

Fiecare colindă are o lumină aparte, bucurie și liniște „Praznic luminos, strălucind frumos ...“

Colindele sunt și un îndemn la bunătate, milostenie, dar sufletesc „Scoală gazdă din pătuț, florile dalbe / Și ne dă un colăcuț.“ Ele șoptesc fiecăruia să fie mai curat sufletește „florile dalbe“ spre a se bucura de lumina Nașterii Mântuitorului Iisus Hristos.

„O brad frumos“ este colinda ce înfățișează un alt obicei, al împodobirii bradului de Crăciun. Bradul îndeamnă la statornicie, la credință „Tu ești copacul credincios / Ce frunza nu și-o pierde.“

În Ajunul Nașterii Domnului bucuria colindelor este completată de darurile ce le primesc copiii de la Moș Crăciun.

Plugușorul este un obicei ce se desfășoară în ajun de An Nou. Versurile lui sunt urări pentru un an bun și bogat. Acest obicei cu urări de an roditor este continuat în dimineța Anului Nou de Sorcova.

Un alt obicei ce se desfășoară în ajunul Anului Nou constă în așezarea sub pernă de către fete a unui fir de busuioc sfințit pentru a-și visa ursitul.

De Bobotează se sfințește de către preot apa. În săptămâna dintre Anul Nou și Bobotează preotul sfințește cu apă și casele oamenilor. Fiecare om așteaptă preotul cu o lumânare aprinsă în mână, dovada că fără lumină și apă nimeni nu se poate purifica, nimeni nu descoperă calea adevărată.

Obiceiurile de iarnă ajung la final în săptămâna Sfântului Teodor, prima din Posul Paștelui. Această săptămână este marcată și de prezența cailor Sfântului Teodor, începând cu marți seara, timp de șapte zile. Femeile care muncesc în sâmbăta Sfântului Teodor oferă prilej cailor să le atace. Fetele în apa utilizată pentru a se spăla pe cap, în sâmbăta Sfântului Teodor, pun iederă, grăind „Sân. Teoadere, Sân. Teoadere, / Dă cosița fetelor / Ca și coada iepelor.” Tot în această săptămână, de Sfinții 40 de mucenici, în curtea casei se face un foc din resturi găsite prin gospodărie, peste care trec toți din casă ca să fie feriți de lucruri rele, spunând „Patruzeci de mucenici, / Dau cu boțile în pământ, / Să intre iarna în pământ / Și să iasă vara afară.” Cu acel foc gospodina afumă și prin gospodărie pentru a fi ferită și gospodăria de tot lucrul rău.

Fără obiceiuri și tradiții populare, fiecare dintre noi ar fi mai sărac și nu ar cunoaște valorile spirituale ale neamului său.

TEATRU / SCENETĂ

Ana-Cristina POPESCU

CÂNDVA ÎN NOAPTEA SFÂNTĂ - SCENETĂ -

Povestitorul:

Azi pe cerul infinit
O stea mândră a strălucit,
Îngerii pe nori zburau,
Osanale ei cântau.

Și sub cer toată natura
Cântă imnuri, iar făptura
Slavă aduce pe pământ
Domnului Prea Bun și Sfânt.

Paradisul e în toate
Și sfințenie-n libertate,
Noaptea sfântă, luminoasă,
Căci Dumnezeu ne veghează.

Prin profeți ni s-a vestit,
Căci pe Fiul Său iubit,
Dumnezeu o să-l trimită,
Moartea va fi biruită.

Și un înger lin coboară,
Cu căldură înconjoară
Păstorii de lângă foc,
Oprindu-i din a lor joc.

Cu o veste minunată,
Fruntea lor încordată
O încununează azi
Și le șterge al lor necaz:

În bătaia penitei

ISSN 2501-1529
ISSN-L 2501-1529

Anul VI, Nr. 4 (24) / 2021

Îngerul:

Sculați păstori, vă grăbiți
Și spre staul să porniți,
Că astăzi pe-acest pământ
S-a născut un Domn Prea Sfânt.

Iată steaua luminoasă,
Îngeri în cor serbează
Nașterea lui Mesia,
Acum s-a-mplinit prorocia.

Povestitorul:

Păstorii-n glas îngeresc
Colind mândru ei grăiesc
Și la staul se grăbesc,
Lui Dumnezeu mulțumesc.

Într-o iesle stă Iisus,
În sărac locaș, de sus
Pe pământ, întru smerenie
A venit, spre mângâiere.

Boi cu aburul ușor,
Miei zglobii, încetișor,
Încălzeau pe Cel Prea Bun,
În sălașul lui Crăciun.

O lumine-i înconjoară
Și păstorii-ncet intrară
Să se-nchine cu sfială,
Cu căldură-n inimioară.

Păstorul I:

Maică Sfântă ne iertați
C-am venit să ne lăsați,
Să ne închinăm și noi,
Cei săraci pribegi și goi.

Păstorul II:

Pe când la foc ne încălzeam,
Glas de înger auzeam
Și-am aflat că s-a născut
În acest sărac locaș
Cel Fără-de-nceput.

Maica Domnului:

Îndrăzniți sărmani păstori,
Dumnezeu v-a trimis pe voi,
Căci smerenia El iubește
Și pe tot cel ce adevărul,
binele înfăptuiește.

Povestitorul:

De la răsărit cu-alai
Au pornit la drum trei crai
După steaua ce le-a vestit
Că-mpăratul a venit
Pe pământ spre bucurie,
Spre izbândă, izbăvire
Și la Irod a ajuns
Când steaua-n nori s-a ascuns.

Magul I:

Împărate mult lăudate
Ne iertați că pe-nserate
Am venit să deranjăm
Cu o-ntrebare să aflăm;
Unde pe acest pământ
S-a născut un Prunc Prea Sfânt,
S-a născut un Împărat
Mult iubit și așteptat?

În bătaia penitei

ISSN 2501-1529
ISSN-L 2501-1529

Anul VI, Nr. 4 (24) / 2021

Magul II:

De-aveți știre te-am ruga
Veste mare de ne-ați da,
Căci o stea ne-a călăuzit,
Spre al tău ținut am venit.

Irod:

Împărat prea luminat
Să se nască a cutezat?
Dar mergeți degrabă și mă vestiți
Dacă pe Prunc găsiți.
C-am să vin să mă închin
Pruncului ce semn divin
S-a numit Mare-Împărat
Și o lume-ntreagă l-a așteptat.

Povestitorul:

Magii cum iar au pornit
Steaua ce bucurie a vestit
Pe cer iar a răsărit
Și spre sălașul sfânt i-a călăuzit.
În lăcaș ei au intrat
Și la Prunc s-au închinat,
Mândru ei au cuvântat,
Cu daruri l-au onorat.

Magul III

De la răsărit am venit,
După o stea ne-am călăuzit,
Căci pe cerul infinit
Mare semn noi am zărit.
Împărat blând ne-a fost trimis
Și răul a fost învins,
Închinare am venit
Să-i aducem ne-am grăbit.

Magul I:

Eu Baltazar mă numesc
Iar craii ce mă-nsoțesc
Sunt Gașpar și Melchior
Și-am venit încetișor,
După o stea prea luminoasă,
Să slăvim minune frumoasă
Și daruri noi i-am adus
Pruncului trimis nouă de sus.

Magul II:

Aur, căci e împărat
Mult vestit și așteptat,
Tămâie că-i cărturar
Și smirnă, smerit, scump dar.

Povestitorul:

Magii-n vis au fost vestiți:
Îngerul II:
Pe Irod să-l ocoliți,
Căci cu viclenie vrea
Pruncului viața să-i ia.

Povestitorul:

La Iosif apoi în vis,
Din frumosul paradis,
Un înger a apărut,
Sfătuindu-l i-a cerut:

Îngerul I:

Ia pe Prunc și Mama Sa
Și în noaptea asta
Spre Egipt vă grăbiți,
Viața pruncului să păziți.

În bătaia penitei

ISSN 2501-1529
ISSN-L 2501-1529

Anul VI, Nr. 4 (24) / 2021

Povestitorul:

Glas de jale se-auzea,
Rahela amar plânga:

Rahela:

Copilașii mei iubiți,
Foarte scumpi și doriți,
Irod crudul v-a răpus,

În nebunia-i a distrus,
Suflet de mamă a străpuns,
Pentru tron, împărăție,
Pentru pământeasca-i măreție.

Povestitorul:

În Egipt Iisus creștea,
Lângă Iosif, mama sa
Și cu duhul se-ntărea
Pentru a salva lumea.

